

Плашљиви змај

Иза седам гора, иза седам мора, високих планина и непрегледних шума, у каменом дворцу на обали реке живео је крилати змај.

Једнога јутра, из оближњег жбуна, излете крилати змај и из мог дворишта украде дремљивог мачка, те одлете високо у облаке и нестане.

Страшно сам се наљутио. У торбу сам спаковао грумен сира, два ораха, жуту лопту и кренуо за змајем. Срећа, што сам шумски патуљак, па знам језик животиња. Преко мора су ме носиле древне морске корњаче, кроз шуму хитре лисице, а преко високих планина орлови снажних крила.

После девет дана и девет ноћи стигох иза седам гора, иза седам мора, високих планина и непрегледних шума на обалу реке до каменог дворца у којем је живео крилати змај. На његовим зидинама угледах чудну стражу. У плавим чизмама и црвеним шеширима стотине мачака шуњају се, њушкају, мотре. И ма колико ја чекао, скривен у хладу маслачка, нисам угледао змаја, а ни мога мачка.

Одједном се смрачило! Небо је постало црно! Тад зачух крилатог змаја како цвили:

- Бојим се! Јако се бојим!

Смело и одважно, као неустрашиви шумски патуљак, провучем се кроз рупу на капији и угледам га. У једном ћошку замка змај је дрхтао, док су мишеви трчали око њега, а стотине мачака, као и мој мачак, мирно су спавале! Све ми је било јасно.

Мишеве сам из замка намамио оним груменом сира, посадио сам два чаробна ораха, који су одмах израсли у два огромна стабла препуна сласног плода. Тако мишеви никад више нису били гладни и више никад нису плашили крилатог змаја.

А жута лопта? Кад падне ноћ, погледајте високо, горе у небо, и видећете је како даје светлост звездама и плашљивом змају. Људи јој дадоше чудно име – Месећ!

И ако се добро загледате у месечину, можда спазите мене и мог дремљивог мачка како још увек лутамо по свету и враћамо оне стотине мачака.

Ирина Ковачић VII д
ОШ *Иво Лола Рибар* Сомбор
Наставница: Зорица Вукобратовић